

HETILAP.

A zentai járás és környékének közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová a lap szellemi
részét illető közlemények, előfizetések és hirdetések is
küldendők.
Kéziratok nem adódnak vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám ára 5 kr.

Előfizetési díj:
Egész évre 2 frt. — Félévre 1 frt.
Hirdetési díjak: Egész oldal 16 — Fél oldal 8-50 Negyed
oldal 4-50. — Bélyeg díj minden hirdetés után 30 kr.
Nyilttér petit sora 10 kr.

Zenta, 1889. július hó 14.

Kérdések és feleletek.

Mult számunkban egy terjedelmesebb cikksorozat közlését kezdtük meg, mely az egészhez mintegy előző gyanánt volt tekintendő. Daczára annak, hogy sem hírlapi sem másféle irodalmi cikkekről, míg azok teljesen befejezve nincsenek, határozott véleményt alkotni s mondani észszerűen alig lehet — mert hiszen csak az író tudhatja, hogy a szeg fejének melyik részére akar a kalapácsával ütni — mégis, az elmúlt héten, a mint azt tapasztalni alkalmunk volt, a jelzett előző miatt bizonyos helyen a félreismertetlen visszatetszésnek határozott jelével kelle találkoznunk, a melyet pedig egy cseppet sem érdemeltünk meg.

De, végződnék a cikksorozat bármi képen is, a magunk álláspontja szempontjából annyit eleve kijelentünk, hogy annak az embernek, a ki a közpálya terére szólítja magát, vagy a ki a közhivatalt választá magának a megélhetés eszközeül — legyen az illető miniszter, főispán, polgármester vagy a legigénytelenebb iroda-tiszt — annak az egyének hivatalos működését, állásával karöltvejáró sokféle hivatását

joga van nyilvános bírálat alá vonni bármely értelmes választó-polgárnak.

Ennyit egyelőre tájékozás végett, — a többire nézve pedig türelem.

I.

A zentai, jelenlegi közállapotoknak hosszabb és higgadt megfigyelése után, mult számunkban önmagunk előtt többrendbeli kérdést vetettünk fel, mikre egyeslelkűséggel megfelelni — a kimondott ígéret értelmében — magunkat kötelezeteknek érezzük.

Először is, azon fölötté lényeges kérdéssel hozakodtunk elő, vajjon: miért nem javul a zilált társadalmi helyzet nálunk?!

A milyen könnyű a kérdés föltevése, ép oly nehéz azt az igazsághoz hiven ki-magyarázni. A százados tölgynek nincs annyi rostgyökere, mint a mennyi rugó — kicsiny és nagy — működik közre még ma is azon, hogy az emberi szívek Zentán minél távolabb röpitessenek egymástól s hogy e szívek minél erősebb gyűlöletet tápláljanak egymás irányában!

Hogy ez uttal a szóban forgó főbb szálak nehányára rámutassunk, ime: ott van első sorban a zentai „Montechi és Capuletti“-féle viszály, miről e helyt többet

mondani — kiváló tisztelettel viseltetvén mindkét fél irányában — nem lehet, nem szabad.

Társadalmi életünk ziláltságát fölöttébb etőmozdítja másod sorban az a tulságos rideg, indokolatlanul ellenszenves, sőt viszataszítónak mondható méltatlan viselkedés, bizalmatlankodás, melylyel a „függetlenségi elv“-et valló zentai polgár, „kormányparti“ s helyben lakó polgártársait minden alkalommal kirívóan lenézi és nemtelenül gyűlöli, — mely szerencsétlen szokást és erkölcsihiányt Zenta népe a régi jó-világban (pedig akkor is volt két, különböző orsz. politikai elvet való „part“) legfeljebb hiréből ismert, kikaczagott és megvetett.

A fenti kérdés kellő megvilágításához most még csupán egy „rugó“-t említünk meg. Bizonynyal mondjuk, az utóbbinak felemlítését szívesen elengedtük volna magunktól, ha a vázolt, állapot hűsége ezt tőlünk szigoruan meg nem követelné. — A zentai zilált társadalmi életnek egyik s legundokabb szála az a páratlanul álló, gyalázatos toll-harcz volt, mely a multban, azt ismert helyi közlönnyökben évek hosszú során át othonossá vált és a melyek tulajdonképen sohasem elvek mellett küzdöttek, illetve furkós bottal harczoltak; hanem

TÁRCZA.

Egy „tárcza“ író keserve.

— Évad cikik. —

Megszűnt a fővárosi élet.

Mintha a nép vándorlásnak egy, modernebb faja jönne divatba, úgy tódul a városi nép ki a zöldbe, messze fürdőbe, üdülést keresendő a ház tömbök meleg katlanában kiállott szenvedésekért, meg hát mert egészségtelen a pesti víz, sok benne a miazma, baccillus stb. és az bizony egész télen át megárt az elpuhult kicsiny gyermekeknek: a miből következik, hogy a — kedves mamának okvetlen fürdőbe kell mennie.

De mit is szólnának a szomszédok, ha meghallanák, hogy egész nyáron még csak faluzni sem mentünk.

Miről lehetne beszélni az őszszel, ha valaki még Römerbadban, Franzbadban, Karlsbadban stb. badokban nem volt.

Hetek és hónapok előtt, már imádott tárgyai a varrónők és szabók, hogy szépen készítsék a

ruhát, mely hivatva lesz eltakarni a természet neküni mostoha alkotását.

Soha annyi „Mode Welt“, „Bazár“ meg divat-lap nem kelt el, mint a holt szezon születésekor.

A fiatal asszony szórakozni, a férj üdülni, a mamák megpartiet mennek keresni leányaiknak a fürdőbe.

Ithon minden csendes, a nap tikkasztó. Szinte látni a falak repedését, a kiálhatatlan meleg összes kellemetlenségeit: legyek, dongását, szunyogok zümmögését és egy-egy sajnálatra méltó ember verejtéktől izzadó homlokát.

Az összes gyönyörűség, a melyet felelhetek, a Petőfi szobor körül összpontosul. Itt jutok tudtára a platonikus és epicurista elveknek, itt ébredek a szomorui valóságra, hogy milyen jó dolguk van az előttem áldogáló gyümölcsös asszonyoknak; míg én, a Duna habjaiban lubiczoló silfidnymfák látásával nem tudom elfelejteni bensőm mély felháborodását.

Irigykedve nézek körül a fényes kirakaton, a nyelv csiklandó különlegességeken, de senki sem könyörül meg rajtam ez elérhetlen élvezetek birtokába juttatni.

Teli ábrándokkal, elérhetetlen célok utáni vágyással és főleg korgó gyomorral még ama

Az elkeseredés hurjai feszülnek meg bennem, végig játszom rajtuk a pokoli éhség összes skáláit, variatioit: te szerkesztő, kiadó, fő- és belmunkatársak adjátok ide az egész lapot, nem, ez kevés, a gázmotort a rotációssal együtt, had elégitem ki bensőn mély fellázadását.

Hiába csak okos ember volt az a Menenius Agripa, mikor az éhséggel felemlítette, meg a kivándorló rómaiakat.

Eltikkadtam ledobtam magamat egy dunasori karos székbe és elgondolkoztam. — Nem akasztani való gézengúz vagyok-e én, ki a helyett, hogy levélborítékokat czimezgetnék a „kincsem“ sorsjáték részére, inkább volonteőrösködöm a — fővárosi ujságnál.

De hisz minden valódi tehetségnek a szenvedések katlanában kell megtisztulnia, hogy mint a szín arany tündököljön és hódítsa meg a szívet és elmét.

Hát ha nekem is ilyen életpályát szánt a sors....

Az előjelek megvannak hozzá. Rongyosan járok, küzdök a nyomorral és szerelmes vagyok....

Oh az a szerelem!

egyes személyek és egész családok ellen banditáskodtak, a végtelenségig dühöngtek, — épen úgy, mint a kötözni való örület még ma is fékvesztetten acsarkodik és dühöng — itt, Zentán.

És mindaddig: míg a szerető, szívek jóságos anyyala a két tekintélyes házat — úgy mint régen volt — együvé nem hozza; mindaddig, míg a különböző politikaipártokhoz tartozó becsületes és értelmes polgárok arra a nemes öntudatra nem jőnek, hogy — az ellentétes elvek kölcsönös tisztelőben tartása mellett — a honpolgároknak szorosán összetartani, egymást tisztelni és támogatni isteni- és hazaszeretet-parancsolta szent kötelesség; mindaddig, míg a zentai polgárság művelt és tisztességtudó részete teljes lelkéből arra nem törekszik, mikép a város öszlakosságának minden rendű és rangu, becsületes tagja, a személyek és családok aljas meghurcolásából, a „piszokból“ tengődő szenny-lapot megvetni elég lelki-erős legyen s azt házból kitiltva, a mételet gyermekeitől távol tartani igyekezzenek, ismételjük: mindaddig, míg ezeket nekünk egy szelid nemtő, egy „jobb kor“ meg nem hozza, — addig Zentára az ohajtott, a városi lakosság 99%-a által várva-várt régi, kedves, patriarehálás társadalmi élet vissza nem tér!

S mintha nekünk egy isteni sejtelen, az idő jelének egy ki-kivillanó, szelidebb sugara azt susogná; bizzatok, ti becsületes emberek, a jövőben; meglássátok, az epedve várt „boldog régi idő“ Zentára még visszatér! visszahozza azt ti nektek — a „Magyar géniusz“!! . . . .

(Folytatjuk.)

A sorsjegytörvények hátrányos következményei.

A sorsjegy törvények hátránya. . . . .
Tudván azt, hogy városi közönségünk nagy részénél sok olyan tetemes mennyiségű sorsjegy van, mik még manapság sincsenek a törvény értelmében lebélyegezve, jónaak láttuk e végből, kellő tájékozás végett a magyar „Pénzügyi utmutató“ f. é. . . . számából átvenni, s imint közzétenni a következő, sokat érdekeltő alkalmi cikket.

Még csak hetek multak el azóta, hogy a sorsjegytörvények életbe léptek és máris mélyen érzi a közönség annak hátrányos következményeit. Csak hogy meg kell jegyezni, hogy nem a sorsjegytörvények lényegéből folynak e következmények, hanem azok egy részének üzemleiből, s kik a sorsjegyek forgalombahozatalával iparszerűen foglalkoznak.

Az első baj, a melyre e helyütt rámutatni akarunk, az hogy azon sorsjegyek a melyek osztrák bélyeggel el vannak látva aránytalanul drágára tartatnak szemben az osztrák bélyegrésszel el nem látott sorsjegyekkel. Sőt ma már a dolog úgy áll, hogy a kisebb bankházaknál, egy osztrák bélyeggel el nem látott Basilika, magyar vörös kereszt vagy Józsv sorsjegyek alig lehet eladni. A „bankár“ ur a legtöbb esetben azt mondja, hogy ez a sorsjegy nem ér semmit s ha mégis rászánja magát, hogy meg vegye, akkor a rendes árnál l. alább 1 frttal ígér érte kevesebbet. Különösen a szegényebb sorsnak érzik ezt a bajt, mert 1—2 db. sorsjeggyel nem igen mehetnek valamely nagyobb bankhoz. Eltekintve attól, hogy Magyarországon csak a magyar sorsjegytörvény bír érvénnyel, a melyben pedig egy szó nincs arról, hogy a Basilika, Vörös kereszt vagy Józsv sorsjegyeknek osztrák bélyeggel kell állatva lenniök, a jelzett roppant magas árkülömbözet teljesen önkényes. Mert igaz ugyan hogy az a magyar sorsjegy, a melyen rajta van az osztrák bélyeg, Ausztriában is forgalom képes és ez okból valamivel többet ér, de ez a „valami“ legfeljebb 20—50 krig mehet és tényleg a tőzsdei forgalomban nem is megy többre. Az egészszlognak egyebiránt az a genesise, hogy mikor az osztrák sorsjegytörvény életbe lépett, egyes élelmes bankárok megrémítettek a közönséget azzal, hogy nagyban hirdették, miszerint az olyan sorsjegy a mely le nem bélyegeztetik „holt birtok“ marad és „érvényt veszti“ s. b. E rémítgetést kiharazták először a sorsjegyek lebélyegzésénél, a melynek közvetítéseért busás árakat fizettek maguknak, most meg kiharazták a sorsjegyek eladásánál. Bécsben is van kiterjedt sorsjegyüzlet, de az ottani üzletág solidabb elveket vall és nem zsákmányolta ki a sorsjegytörvényeket tisztességtelen agiotage czéljaira. Kiténik ez abból, hogy a bécsi tőzsdén a lebélyezett magyar magánsorsjegyeket csak néhány krajczárral jegyzik magasabban mint Budapesten a le nem bélyegzetteket sőt kiténik a jegyzések összehasonlításából az is, hogy van olyan magyar sorsjegy, mely Bécsben lebélyegezve olcsóbb mint Budapesten, a hol lebélyegzetlenül jegyzik.

Egy másik vizsály, melyet nem hagyhatunk említés nélkül, a sorsjegyek jegyzése körül mutatkozik. Mint a „Pénzügyi Utmutató“ írja a pénz és árujegyzés között egy idő óta feltűnően vagy a differentia. Így június 15-én jegyeztetett:

	pénz	ám	különbözet
Basilika	8.50	9.25	0.75
Magy. vörös kereszt . . .	12.25	13.25	1.—
Osztr. vörös kereszt . . .	19.50	20.50	1.—

A nagy differentianak a közönségre való hátránya akkor lép előtérbe, ha meggondoljuk, hogy a részletek kiállításánál és általában a sorsjegyek eladásánál az áru árfolyam a mérvadó, ellenben a részletek visszavásárlásánál is minden esetben, a hol a közönség a bankárral szemben a eladó és nem vásárló fél szerepét játssza, a pénzárfolyam tekintetik irányadónak. Minél nagyobb tehát a pénz és áru árfolyam közti különöbzet, annál drágábban fizeti és annál nagyobb veszteséggel értékesítheti a közönség értékpapirjait Nem-e nevétséges dolog, hogy egy 5 frtot. Vörös keresztorsjegy 12.25—13.25 frtal jegyeknél és egy 200 ftos vasuti elsőbbség 100—100.40 frtal? Amott 1 ftot itt 40 krajczár a pénz és áru közti különöbzet.

Végre még nem hallgathatjuk-el a bankások azon törekvését, hogy a lebélyezett és le nem bélyegzett sorsjegyek külön jegyzését akarják a tőzsdében és keresztilvinni. Az ember igazán nem tudja boszankodjék nevéssen-e, a mikor látja, hogy egyes üzletemberek egy a magyar kormány közvetlen hatás köre alatt álló magyar intézménytől azt követelik, hogy hivatalos módon szentesítsen egy osztrák törvény következményeit. Szerencsére a tőzsdetanács gyakran adva már jelét hazafias gondolkodásának s így alig képzelhető, hogy a tőzsdetanács helyt adjon a bankárok kérvényének.

Mindeme dolgok érdemesek azonban a kormány figyelmére is, és reméljük, hogy Barros miniszter, a kinek reszortjába most a tőzsde tartozik, több figyelmet fog fordítani az ottani viszonyokra, mint elődje, a volt földmívelés-ipar és kereskedelmi miniszter.

Igazi mintaszerű tan- és nevelőintézet.

A Fekete József ny. főgymn. tanár budapesti intézete, hová a legmondterheltebb szülő is nyugodtan adhatja be fiát. Nem reklam czéلبől emlitjük ezt föl, ez nem szokásunk, de kiadott tudositványát oly elégtétellel olvastuk, hogy ifjúságunk helyes nevelése iránt viseltető érdekünkben minden szülőnek háláját véljük kiérdemelni e páratlan, derék intézetet ajánlva figyelmükbe. A közérdek sugalja-e sorainkat, mert Fekete József intézet tulajdonos ur több év alatt megmutatta, mikép kell az ifjakat tanítani és helyesen nevelni s csakugyan több évi működése alatt, kivétel nélkül minden növendékével, köztük a legelső családok fia is voltak, szép sikert ért el s a fiuk a legjobb bizonyítványokat érdemelték ki. Mint régi képzett tanárnak egyik főtörekvése a tudományokban s a tanulásban bármi okból hátramaradt ifjakkal megkedveltetni a tanulást s őket visszavezetni a jó útra. Ez kivétel nélkül sikerült és eddig minden növendékénél s az a siker szerezte meg neki az országos elismerést, oly annyira, hogy a fővárosi I. ker. kör. a legmíveltebb fővárosi polgárok társas köre s a budai szülők feliratilag kérték föl, hogy hirneves régi intézetét körükbe, a Krisztina városba tegye át, hol még nincs gymnasium. E kitüntető felhívásnak Fekete József ur eleget is tett s f. é. augusztus 1-től kezdve fia tan- és nevelő intézetét Budapest I. ker. Krisztina város, Attila utca 58. sz. alatt palotába teszi át. Ily helyisége egyetlen fővárosi intézetnek nincs; 25 szobából álló, tágas nagy épület, az egész városrészt környező szabad nagy rét (vérmező) szélén áll, magához az épülethez is nagy külön kert és udvar tartozik, úgy, hogy az ifjak ugy lesznek itt, oly ozondu, egészszges légkörben, mintha falun élnének, mert a helyes nevelésnél főgond fordítandó az egészszégi követelményekre. Az intézetben családias élet mely, az ifjak minden idejüket igazgatójuk s tanáraik (mind államilag megvizsgált tanár) körében töltik, a legmondosabb felügyelet alatt A dijak igen mérsékeltek, olcsóbbak mint bármely más fővárosi intézetnél. Az intézet nyolcz gymnasiumi osztályból áll. Felvétetnek benn

Az a bájos arcz, szőke haj, bársony kéz kellemes hang, mind-mint varázs erővel nehezke-dik reám.

Mikor a zongora kellemes hangjai mellet az első biztató szót hallottam tőle merész vágy kezdé dagasztani keblemet a további küzdelemre és kitartásra.

Igen még most is fülembé cseng a zongora ezernyi trillája, majd a piano naiv suttogása majd a crescendó férfias bömbölése.

Még a dicséret égi test. — a hold is megirigyelhette soromat.

Fülembé cseng még most is a billentyűk gyors futama, hallani vélem a szomszédban a meg-meg ujjuló feledhetetlen hangokat.

Ábrándoztam . . . .

Talán most is ül a zongoránál. Reám gondol. Az én kedvelt darabomat játsza.

. . . Most elhal a hangja, most meg mint a villám suhan végig apró ujjá az elefánt esonton.

. . . Óh most meg énekel is kíséri.

És milyen ez az ének . . . A tulvilág összes hangjai összevegyülnek benne . . . .

A körülöttem dongó legyek egyhangu zümmögését most egy erősebb hang licitálta tul. . . Fel ébredtem a rideg valóra . . . . Egy fiakkeros ló tüszögött erősen a bérkocsi állomáson. Felkeltem a vas-kanapéról s tovább ballagtam „tárca-czikk“ élményt keresendő. A nyitva felelt ablakon végig láttam egy hosszú szoba-soron. Seholsenki . . . De mégis, egy macska-párt láttam a poros zongorán ezivakodni, hogy miért nem mehetek el ök is — a fürdőbe.

. . . Ó.

lakók, félkosztosok és bejárók. Bővebb értesítést ad levélbeli megkeresésekre s kimerítő programot is küld bárkinek is, bérmentve Fekete József intézettelajdonos (lak. július végeig Budapest IV. ker. reáltanoda utca 10.) augusztus 1-től kezdve pedig az intézet új helyiségében, Budapest, I. ker. Krisztina város, Attila utca, 58. sz. a. Melegen ajánljuk a t. szülők és gyámok figyelmébe.

Helyi és vidéki hírek.

— Erdélyi Gyula ur szerkesztőségünket a következő sorok közlésére kért fel: **B a l á z s S á n d o r**, a szerencsétlen véget ért kitűnő magyar humorista még kötetben meg nem jelent műveinek kiadását az elhunyt író végzetes halála után a Kisfaludy-társaság vállalta magára, ahova be is adatott egy-két kötetére való elbeszélés s következően meg is bíraltatott. A könyvkiadó bizottság azonban még mindig men. határozott. **B a l á z s S á n d o r** művei azonban elszórva a napi sajtó raktárában nem maradhatnak s abban már bizni nem lehet, hogy a Kisfaludy-társaság kiadja. Jártam kiadó után, nem találtam: végre panaszkodtam az elhunyt és az én barátomnak **F e k e t e J ó z s e f** magán filán és nevelő intézettelajdonosnak (Budapesti I. ker. Attila utca 58.) ki magára vállalta a kiadás költségeit. Midőn ezt a tisztelt szerkesztőség tudomására hozom, kérem becses lapja közönségét erről addig is értesíteni, míg az előfizetési felhívások szót nem küldenek Erdélyi Gyula.

— **A két róm. kath. kántori állásra** ez ideig 14-én pályáztak. A folyamodók között van kettő olyan, ki a magasabb zene igényeknek is megfelel. A választás jövő hó 7-én lesz.

— **Güzfürdőnk**et becsukták s nyári évad alatt nem is nyitják meg, mert a javítási munkálatok hosszu ideig tartanak.

— **Költségvetésünk** a jövő évre elkészült. Az újszülöttről egyenlőre annyit irhatunk, hogy az 42 sárkányfoggal viczorog felénk. Vagyis más szóval: Zentának, jövő évre 42 $\frac{1}{2}$ krajczáros szót-adója fog lenni. Rosz termés, pót-adó egyiptomi csapások járnak erre a szegény városra.

— **Gyönyörű gazdag menyasszonyi kelengyét** láttunk a napokban Mikosevits József ur házában. Egyetlen kedves leánya, Mariska kisasszony számára készült s reánk zentaiakra annyiban érdekes, a menyenyiben a kelengye nagy része itt, helyben kiállítva. Vannak ott — a többek között oly nagyszerű inzédarabok (Major Ilona k. a. okl. kézimunka tanítónő munkája) a melyek egy grófi kelengyének is díszére válnának. — **A szükséges butorokat** Véber ur készített, ritka szép ízléssel és szolid munkával. A menyasszonyi fehérnemű 3000, a butorozat mintegy 2000 forintba került, mely összegnek legnagyobb része Zentán, itteni kezekben maradt. Dicséret és követésreméltó cselekedet. A kedves házi úrnő s a boldog ifju menyasszony ugy Véber ur igen szívesen fogadják bárkit is, aki a kelengyét s a butorokat megtekinteni hajlja. Ezt kiválképedves hölgyeink kedvéért említettük fel, mint a szép kézi-munkát leginkább becsülik és szeretik.

— **Gyász hírek.** Megrendítő csapás érte Papp János helybeli gazdánk családját, a mérnöki pályára készülő János fiukban, ki f. július hó 14-én 22 reményteljes év után hunyta le szemeit az örök álmura, elköltözve az élők othonából az örökké valóság hazájába, hol megszűnt minden szenvedése fájdalma, mely végperceit annyira siettetette, megnehezítette, s oly szép reményekkel kecsgetető ifju életét magába zárta a sir örök némasága. Könnyű legyen a föld a boldogult ifju hamvai felett, s az ég enyhítse a mélyen sujtott szülők nagy fájdalmát. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Alolirottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik rokonaik és ismerőseiknek, felejtethetetlen fiuk, illetve szeretett testvérüknek ifj. Papp János technikuskának folyó hó 14-én hosszas szenvedés után életének 22-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 15-én d. e. 9 órakor fog a helyb. r. kath. sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 15-én

reggelig 6 órakor mutatják be az Urnak. Könnyű legyen a föld hamvai felett! Zentán, 1889. évi július hó 14-én. Papp János és Kovács Veronika szülei. Papp Mátyás testvére és neje Fodor Etel. Papp Károly testvére. Papp Sebestyén nagybátyja és neje Mucsi Julianna.* — Ugyancsak a hét folyamán f. hó 17-én szerdán d. u. 6 órakor helyezték örök nyugalomra Özv. Újházy Menyhértne ügyvédnét, kit életének 45-ik évében ragadott el a könyörtelen halál szerető családjának karjai közül. A boldogultravatalát a család, a rokonok és ismerősök díszes koszorú öveztek, ékesíték s hült tetemeit általános részvét mellett kísérték a sir örök hazájába. Az elhunyt családja a következő gyászjelentést adta ki: — „Alolirottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetlen kedves anya, napa, illetve forrón szeretett nővér Újházy Menyhértne sz. Devecseri Julianna özv. zentai ügyvédnőnek élete 45-ik évében f. hó 16-án d. u. 6 órakor hosszas szenvedés, és a halotti szentség ajtatos felvétele után történt gyászos kimúltát. A boldogult hült tetemei f. hó 17-én d. u. 6 órakor fog örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő sz. mise áldozat. f. hó 18-án reggel 8 órakor fog a mindenhatóknak bemutatottai. Zentán 1889. évi július hó 16-án. Czirfusz Ferencznét sz. Újházy Ilon leánya, ifj. Czirfusz Ferencz veje. Dudás Jánosné sz. Devecseri Roza Nagy Ádám Nagy Sándor testvérei. Béke lengjen porai felett!“

— **Az új egyforintos bankók** a mul szombaton jul. 13-án kerültek forgalomba 1889. évi július 1-sei kelettel. Ez új államjegyek 105 milliméter magasságu és 63 $\frac{1}{2}$ szélességű rét alakkal bírnak, az egyikoldalon német a másik oldalon magyar államjegy szöveggel. Ezen új államjegyek kibocsátásával kapcsolatban a régi bankók beváltására vonatkozólag a magyar pénzügyminiszter körrendelete a pénzügyi hatósághoz a következőképpen intézkedik; a most forgalomban levő 1882 évi január hó 1-től keletkezett egy forintos államjegyek 1890. évi június hó 30-áig még valamennyi m. kir. állampénztárnál és hivatalnál fizeteskép elfogadandók. 1890. évi július hó 1-étől 1892. évi július hó 30-áig fizetesképen már csakis a m. kir. központi állampénztár által Budapestben fogadhatók el. — kicserélés végett pedig e határidőn belül elfogadandók a m. kir. központi állampénztárnál, a Zágrábban levő állampénztárnál s a külön hirdetmény útján később megjelenő kir. adóhivataloknál, 1892. évi július hó 1-étől kezdve 1893. évi december hó utolsó napjáig már csak a cs. és kir. közös pénzügyminiszteriumhoz intézendő folyamodás alapján cserélik ki azokat. 1893. december hó 31-dike után pedig egyáltalán nem lehet ezeket a pénzjegyeket sem beváltani, sem kicserélni.

— **A nagybecskereki szokás.** Szomszédos megyék székvárosában a hamis szokás divik a nemes ifjuság körében, hogy addig a páros-életreá nem adja a fejét senki, míg az célra jól ki nem guszálta szíve-választotta bájuzó (az ez ezáltal készült és kibérelhető kukucskáló lyukakon), mert hiába — szokják mondani — bekötött zsákban nem lehessen tudni mi lakik!, A mint látszik, a jó becskerekiek attól félnek, hogy hölgyeik az esküvő után nagyon sok bajt találnak lerakni — az öltöző székre és asztalra. Nos, ez a modern szokás veszedelmes módon kezdert hódítani — Zentán is. Erre vall legalább az a, sok kicsiny és nagyobb lik-luk miket tisztai uszodánk, különösen pedig ennek a női közönségnek szánt részén láthatunk, mely kukucskáló lyuk sohasines annélkül hogy ott az aranyos ifjuság egyik másik tagja ne időznék. És az a vágy hogy kislukon sokat láson és nyerjen az illető egyik-másik Don Jonan szemüvegeit, képzelőtehetségét annyira tulfeszíti illetve, felkorbácsolja, hogy egyik a multkorszak-remet vallott egy — 60 éves hölgynek. Persze hogy a purkó mást hitt lakozni a furdó-lepel alatt . . . . E napirenden levő viszaságra furdó-tulajdonos figyelmét ézennel felhívjuk Szigom ellenőrzést követelünk.

— **Megbokrosodott völegény.** A „Debreceni Ellenőr“-ben olvassuk a következő mulatságos historiát. A debreceni Csokonai-uczában vasárnap esküvőre készült egy fiatal pár. A díszes nászereg már együtt volt. A menyasszony szintén készen áll-

lott, várva az indulás pillanatát. Mig a násznép a menyasszonyt körülfogva nézegette, egyszerre az egyik ablak es örümpölvé a falhoz vágodik, a másik pillanatban pedig az utcán por verődik fel, mintha valaki az ablakon kiugrott volna. Egyszerre mindenek meglepetve elnémul, majd nyomban tele torokkal kiabálják „Kiugrott a völegény.“ „Magszökött a völegény, erre aztán lett zürzavar, sirás-rivás, mindenki fejét vesztette. Az utcán pedig a lakodalmas menetre váró kíváncsi közönség egyre kiabálja: „ahol szalad a völegény“, ki tényleg fullott is, mint a nyul, olyan sebesen és tele torokkal ordította, Megarnak gyilkolni. Nosza üldözőbe veszik a megugrot, völegényt, árkon-bokron keresztül, de nem tudták elérni. Végre a násznagy a legközelebbi sarkon egy bérkocsira kapott és ellébe vágott az üldözőt, vadnak, de már csak a hebedik utcában tudta elérni és nagy ügygyelbajjal elfogni; a kocsiba belenyomva a völegényt, a násznagy megindult a lakodalmas ház felé. De rövid volt a triumphus öröme, mert a völegény hirtelen kiugrott a kocsiból, szalonkabátjának egyik végét a násznagy markába hagyva. Utczu neki, ismét üldözik a völegényt, kit lihegve az ötödik ház előtt elfogtak és a most már az oda érkező násznép segélyével a lakodalmas házba cipeltek. Most a völegény, kit az bántott, hogy menyasszonyával, ki nem is szép, semmi hozományt sem kap egy tett, mintha megadná magát, kezdte rendbe hozni ruháját és a menyasszony is kezdte letörülni könyeit, abban a reményben, hogy mégis eljutnak az oltár elé A völegény most az iskolás gyerekek módjára kikérezkedett. A násznagyok kénytelen-kelletlen beleegyeztek, hogy a völegény, aztán újból megugrott a kerten keresztül. E miatt a násznép oly dühbe jött, hogy a gondatlan násznagyokat esernyőkkel kezdték agyba főbe verni. Végre kitalálták a modját, hogy a völegény kimehessen, hova természetesen nem követhették. A völegény aztán újból megugrott a kerten keresztül E miatt a násznép oly dühbe jött, hogy a gondolatlan násznagyokat esernyőkkel keztek agyba főbe verni. Végre kitalálták a modját, hogy a botránynak miként lehessen véget vetni és a makacs völegényt kiengesztelni. Hozománygyőjtést indítottak és csak hamar összegyűlt hetven forint. Közben újból előkerítették a völegényt és megmutatták neki a hozományt, an ki is elégitette a fiatal embert, kielengedte menyasszonyának a szépséget, melyet természetesen gyűjteni nem lehet. Erre aztán megtörtént az esküvő, mely után az egész násznép gratulált az ifjupár boldogságához.

— **Tüzeset.** F. hó 16-án kedden délutáni félegy órakor Mihálkó István felsővárosi lakos udvarán az elég gondatlanul egy más mellett elhelyezett szalmaboglyák egyikét valószínűleg játszó gyermekek meggyújtották s ha tűzoltóink a helyszínén rögtön megjelenve a tűzet nem lokalizálhadják, a nagy szárazság közepette, a különben tűzveszélyes közelségben fekvő házak könnyen a vészes elem martalékául eshettek volna. Szerencsére azonban a nagy ijedségen kívül egyéb baj nem történt.

— **Vasutunk** f. hó 20-án robogott be először Moholyra, hol azt nagy ünneplésesség közt fogadták. Este kint a szabad ég alatt, sikerült bankett volt melyen Adáról és Ó-Becséről is számosan résztvettek. A végponthoz aug. 1-érnek.

— **A félmilliósi lutri nyerő,** Farkas Menyhért Temesvárt el van fogva, mert a 480 ezer forinthez család útján jutott. Hiába, ma napság már nem történnek csodák!

Szerkesztői üzenetek.

H. J. urnak — Szeged. Tárcazacikére azonnal sort kerítünk, mihelyt nálunk — fagyni fog. Irodalmi dolgozata. „Az erdő télen“ igen alkalmi cikkecske lesz — december hónapban. Addigra is egy kevés türelmet és néhány „évad tárczá“t kérünk. Ödv!

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Schvarcz Sándor.

A személyszállító hajók menetrendje.

— 1889-ik évi márczius 20-ikától további intézkedésig. —

Szegedről Zimonyig minden vasárnapon, kedden és csütörtökön reggel 5 órakor.

Szegedről Titelig minden vasárnapon, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken reggel 5 órakor.

Zentáról Zimonyig minden vasárnapon, kedden és csütörtökön reggel fél 8 órakor.

Zentáról Titelig minden vasárnapon, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken reggel fél 8 órakor.

Zentáról Szegedig minden vasárnapon, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken reggel fél 9 órakor.

Zenta, 1889. márczius 15.

Az ügynökség.

Hirdetmények.

Arverési hirdetmény.

Vujtina Danicza felperesnőnek Branovaesky Vukoszava alperesnő elleni perben alperes tulajdonát képező **15 láncz föld** a rajta levő szállási épülettel együtt folyó hó 28-án, azaz **jövő vasárnap délután 4 órakor** a városháza udvarán, nyilvános árverés útján az 1889/90. gazdasági évre haszonbérbe fog adatni.

Burány Jenő
zárgondnok.

1102. sz.
tkv. 889.

Arverési hirdetmény.

Ada község árvtárának, Apró János elleni végrehajtási ügyében, végrehajtási kérelme következtében figyelemmel az 1881. évi LX. t. cz. 156. szakasza rendelkezésére a végrehajtási árverés 100 frt tőke, ennek 1881. évi április hó 1 napjától járó 8% kamatai 14 frt 80 kr. eddigi perbeli és végrehajtási, ugy az árverési kérvényett ezennel 10 frt 15 krban megállapított és a felmerülő költségek kielégítése végett a zenta kir. bíróság területén levő s az adai 3563. sz. tiben Apró János és neje Hugyik Roza közös tulajdonánál felvett M. I. alatti (418—419) hr. és 244. öi. számú ház és beltelekre o. é. 160 frt kiküldetési árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1889. évi **julius hó 29.** napjának délelőtti 10 órája Ada község házánál tűzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak 16 frt készpénzben vagy szabály rendeletileg ovadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy esetleg a bíróságnál történt elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt minden részlet után az árverés napjától járó 6% kamatokkal együtt a zentai kir. adóhivatalnál, mint bírói letétpénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be.

Az árverési feltételek alulírt telek-könyvi hatóságnál és Ada község előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Zentán 1889. évi február hó 24. napján a kir. járásbírósnál mint tkvi. hatóság.

Kovács
kir. aljárásbíró.

alperest illető 6 h. 160 ölnyi ingatlan f. hó 21-én ez vasárnap d. u. 4 órakor zenta város község háza udvarán nyilvános árverésen a 1889/90. termő évre haszonbérbe kiadatni fog.

Szarka István
zárgondnok.

Szolid kereset!!

Állandó tartózkodásn egyéneket keresünk, kik hajlandók képviselőségünket elvállalni és a törvény által engedélyezett sorsjegyeket részletfizetés mellett elárúsítani. Magas jutalék biztosítva. Ajánlatok intézendők:

May, Eifer és Adler.

bank- és váltó üzlet, Budapesten.

Arverési hirdetmény.

Klein Sándor felperesnek Tóth Szarka Anna alperes elleni ügybe a zentai 421. sztkjbe 9421. hrsz. al. foglalt ingatlanból

Biztos fizetést

és jutalékot fizetek törvényesen engedélyezett sorsjegyek részletfizetés utáni eladásáért. Tudakozódások

FUCHS H. váltóházához

(Budapest, Dorottya-utca 9. sz.) intézendők.

Legjobb asztali- és üdítő-ital.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI

ÁGNES

FORRAS.

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő felsége József főherg. és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendszer itallal szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is ép úgy mint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen **präservatív** gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztónak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógykezelésre, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják, kérjük azt rövidítve

ÁGNES.

forrás néven kiszolgáltani. — A nagyérd mű közönségnek ásványvizünket szíves jóindulattal ajánlv. maradtunk teljes tisztelettel az **ÁGNES-forrás** kutkezelősége Mohán.

Friss töltésben az ország minden gy. gyszertárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár

ÉDESKÜTYL.

m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

ZENTÁN KAPHATÓ: Zettin József, Nikolits M. és Singer M. fia
uraknál.